VOL. 111. NO. 8. AUGUST, 2019. 111. ÉVF. 8. SZÁM, 2019. AUGUSZTUS

Evangéliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Hungarian Baptist Convention of North America Since 1908 Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

ELHÍVATÁSUNK: GYÜMÖLCSTERMÉS

„Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket, és arra rendeltelek titeket, hogy elmenjetek, és gyümölcsöt teremjetek, és a ti gyümölcsötök megmaradjon." (Jn 15,16)

Az Úr Jézus egyik legszebb példázata ez az igazi szőlőtőről szóló. Az Atyával való kapcsolatához hasonlítja a tanítványok vele való kapcsolatát. Arra tanít, hogy olyan lehet (s legyen is olyan) a tanítványok vele való kapcsolata, mint az övé az Atyával. S ha így van, akkor lesz a tanítvány élete értelmes, gyümölcstermő. Ilyen életre hívta el övéit.

„Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám a szőlőműves... Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők." (15,1.5) A tanítványok ma mi vagyunk. A példázat ma nekünk szól, minket tanít. A részletei a hétvégén elhangzó 7 igei szolgálat során bomlanak ki. A konferenciánk mottója: *gyümölcstermő tanítványság.*

Most, az első igehirdetés során a példázat egyik befejező versét tanulmányozzuk, melyben az Úr Jézus megindokolja az elhangzott tanítást. Így is mondhatta volna: Azért mondtam el ezt a példázatot nektek, mert az én tanítványaim feladata a gyümölcstermés. Szeretném, ha megértenétek, hogy a **hivatásotok a gyümölcstermés!**

A következő igehirdetésekben lesz majd szó a gyümölcstermés feltételeiről, módjáról, következményeiről. Mindazok előtt most arról gondolkozzunk, miért is kellene, vagy kell gyümölcsöt teremnünk, s miféle gyümölcsről beszélt az Úr Jézus?

Ki az, aki gyümölcsterésre hívott bennünket?

„Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket, és arra rendeltelek titeket, hogy elmenjetek, és gyümölcsöt teremjetek..." Nagyon fontos, hogy pontosan tudjuk, hogy ki az, aki ezt mondja: *„nem ti... hanem én."* Ez az állítás nem csak e példázat üzenetének vet alapot. Az egész életünket, hívó életünket meghatározza, ha megértjük és elfogadjuk.

Nem ti, ... hanem én!? Hol van akkor az én döntési lehetőségem? S nem azt hallottam állandóan az igehirdetésekben, hogy döntenem kell Jézus Krisztus mellett, Őt kell választanom, ha nem akarok a kárhozat útján maradni, s a kárhozat felé haladni? Nem azt hallottam mindig, hogy zörget a szívem ajtaján, s nekem kell megnyitni a szívemet, életemet előtte?

De igen. Mindezt nekem kellett, és neked kell megtenned – de *én semmit sem tehettem volna, ha Ő korábban nem döntött volna mellettem,* ha nem hívott volna, ha nem választott volna ki engem - élete árán.

„Én választottalak ki titeket!" **Ki is tehát ez az elhívó, kiválasztó Úr?** Sokan azt gondolják, hogy **Isten**. Pedig Isten igéje ennél sokkal pontosabban meghatározza, hogy ki keresett meg, és ki hívott el minket. A János 3,16-ból is egészen egyértelmű, hogy Isten az **Egyszülött Fiút** küldte el értünk.

folytatás a 3. oldalon

Evangéliumi Hírnök
GOSPEL MESSENGER

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:
Send address changes to:

Evangéliumi Hírnök
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by the Hungarian Baptist Convention of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel: (313) 382-3735
herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Gergely István, Püsök Dániel és Szabó István

Our address on the internet:
http://www.evangeliumihirnok.net
E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195
Tel.: (734) 284-7107
furbill@hotmail.com

* * *

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
6468 State Road # L1
PARMA, OH 44134
rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. ISTVÁN GERGELY
225 East 80th Street
NEW YORK, NY 10075
gergelyis@gmail.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
7379 Islington Ave.
Woodbridge, ON, L4L 1W2, CAN
pusokdaniel@yahoo.com

Titkár / General Secretary:
ISTVÁN SZABÓ
11 E. Michigan Ave.
PALATINE, IL 60067
szaboek@sbcglobal.net

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
2518 E. McKittrick Place
BREA, CA. 92821
zsigmond@sbcglobal.net

* * *

Q Press Graphic Design Studio
2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

Nyár van. Jó meleg. Sőt, nagyon meleg. Imádkozunk azokért, akik alig bírják ezeket a heteket. Közöttük távolban élő szeretteink is – pl. hűtőberendezések nélküli kórházakban. S azokért is, akiket a szélsőséges időjárás viszontagságai sújtanak – árvizek, jégeső, sár-folyam, forgószél, földrengés. Mostanában egyre gyakrabban hallunk ilyen pusztító jelenségekről, vagy látjuk, s néha magunk is átéljük ezeket. Nem értjük; okokat keresünk, néha találunk is. Mindenesetre egy biztos: teremtő, s világfenntartó Urunk ma sem szeret kevésbé bennünket, mint régen. Töltsük örömmel, hálaadással, alázatban és az Úrra figyelve a nyári hónapokat, és ha van, a szabadságunkat is!

Gyermekeink – az Ifjúsági Szövetségünk rendezésében – a nyár közepén két hetet *az Érmelléken (Erdély) levő roma gyülekezetekben szolgálnak*. A mintegy húszas missziós csoport éppen ma kezdi szolgálatát, amikor e sorokat írom, s mire az olvasók kezébe kerül lapunk, már újra itthon lesznek. Útjukon mi imádságainkkal kísérjük őket, s hisszük, hogy az Úr pedig oltalmával és áldásaival.

A táborban a vasárnap esti istentisztelet keretében imádkoztunk értük, s így rendeltük ki őket erre a szolgálatra **(fénykép),** s bizonyára ugyanezt tették a gyülekezetekben is, ahonnan az ifjak útra keltek (mint ahogy pl. Detroitban is, a mi három fiatalunkért).

112. közgyűlés. 59. tábori, bibliai konferencia. Nekem néha jól esik, amikor ilyen nem-kerek számokat látok. Tulajdonképpen ezekből van több. Milyen jó lenne, ha ilyenkor is eszünkbe jutna, hogy kegyelem, hogy megvagyunk, élünk, szolgálunk, távol a saját nyelvi és etnikai környezetünktől. Az 1908-ban létrejött magyar baptista szövetség ma is végzi szolgálatát az amerikai kontinensen. Létszámunk jóval kevesebb, mint az 1930-40-es évek negyvennél is több gyülekezetének tagsága, de nem kevesebb, mint mondjuk 40 évvel ezelőtt volt. Legyünk hálásak az Úrnak ezért, s azért is, hogy 59 évvel ezelőtt a torontói gyülekezet megvásárolta ezt a tábort *Cserepka János* akkori lelkipásztor missziós látásának engedve.

Összefoglaló a tábori alkalmainkról

A közgyűlés előtti héten az *ifjúság*, utána a *gyermekek* táboroztak a közel hatvan éves *Ráma Táborban*. Remélem mindkét eseményről kapok beszámolót, hogy olvasóink is csatlakozhassanak hálaadásunkhoz.

Pénteken délután - a közgyűlést előkészítendő - a szövetség *Végrehajtó Bizottsága és a Missziós és Jótékonysági Bizottság* ülésezett, az utóbbi évtizedek gyakorlata szerint.

Vacsora után a *Nőszövetség estjére* került sor. (A konferencia három esti istentiszteletét szövetségünk három alszövetsége rendezi: a nők, a fiatalok és a férfiak szövetsége). Remélem mindháromról beszámolhatunk olvasóinknak, most, vagy a következő számban.

Szombat délelőtt került sor a *112. Közgyűlés hivatalos ülésére*. Azt követően a tábori kápolna előtt gyülekezetünk, imádság után a zászlóvivőket követve körbe jártuk a tábori kápolnát, meghallgattuk / elénekeltük a nemzeti himnuszokat a fúvószenekar vezetésével (karmester *Csővári Pál* tuba-művész), majd elhelyeztük a zászlókat, *Weisz Péter* testvér felhúzta a póznára a

folytatás a 4. oldalon

ELHÍVATÁSUNK: GYÜMÖLCSTERMÉS

folytatás az 1. oldalról

Egyre gyakrabban hallom, fiataljainktól is, hogy Isten ezt mondta nekem, meg azt mondta, hogy Isten elhívott stb. Mindent Istennek tulajdonítanak, s közvetlenül a jó Istent keresik, látják, emlegetik, szólítják.

Dehát nem mindegy, hogy Isten, vagy Jézus Krisztus? Az Ige szerint nem mindegy, de a gyakorlatban is azt látom, hogy nem mindegy! Sokan keresik Istent, jó szándékkal, s nem találják meg, vagy – mint például *Ady Endre* – legföljebb álmodnak róla. S az nem elég. Bizonyára ismeritek a versét:

„Batyum: a legsúlyosabb Nincsen, / Utam: a nagy Nihil, a Semmi, / A sorsom: menni, menni, menni / S az álmom: az Isten.

Vele szeretnék találkozni, / Az álmommal, nagy, bolond hitben / S csak ennyit szólni: Isten, Isten / S újból imádkozni.

Nem bírom már harcom vitézül, / Megtelek Isten-szerelemmel: / Szeret kibékülni az ember, / Mikor halni készül.” (Álmom az Isten)

Vajon kibékült-e Ady az Istennel? Csak akkor, amikor a halottas ágyán egy református lelkész Jézus Krisztushoz vezette a költőt. *Nem Istenhez, hanem Jézus Krisztushoz!* Ahhoz, aki érte is meghalt, mint ahogy értem is, s minden bűnösért. És nincs más út Istenhez, csak Jézus Krisztus. De Ő van. És általa Istenhez érkezünk.

Ki tehát az elhívó, aki azt mondta: *„én választottalak ki titeket, és arra rendeltelek, hogy elmenjetek, és gyümölcsöt teremjetek”*? **Nem "az" Isten, hanem akit Ő küldött: Jézus Krisztus.**

Egy másik gyakori tévedés, amikor mindent a *Szentléleknek* tulajdonítunk. Pedig **nem a Szentlélek jött el és halt meg értünk, hanem Jézus Krisztus**. *„Isten a mihozzánk való szerelmét abban mutatta meg, hogy mikor még bűnösök voltunk, Krisztus érettünk meghalt.”* (Rm 5,8)

Nem egy angyalt, nem is a Szentlelket, hanem a hozzánk hasonlóvá lett Fiút küldte el értünk Isten. A Fiú, Jézus Krisztus az elhívó Úr! Abban a pillanatban, amikor ezt elfeledjük, vagy már nem tartjuk fontosnak – még ha a Szentlelket vagy Istent emlegetjük is – letértünk az igében világosan előttünk álló útról.

Egy pici kitérővel szeretném még jobban hangsúlyozni, mennyire fontos, hogy pl. a gyermekeinkkel beszélgessünk arról, hogy nem mindegy, hogyan tekintünk Jézus Krisztus személyére, hogy Őt látjuk-e a legfontosabbnak, vagy nem.

Sok emberrel találkozunk, gyermekeink is. Vannak barátaink, muzulmánok, vagy a különféle keleti vallások követői. Bizonyára jártunk már úgy, hogy amikor bizonyságot akartunk tenni, elkezdtünk beszélgetni velük az Istenről. S mi történt? Jó vitába keveredtünk, szép, vallásos szövegeket mondtunk, filozofálgattunk, kölcsönösen. S hova jutottunk? Oda, hogy barátunk azt mondja, hogy végül is egy Isten van – vagy nem? Mindketten hiszünk Istenben, s ennyi elég is. Magunkban tudtuk, hogy nem így van, s nem ugyanazt az Istent imádjuk, de ezt bátorságunk nincs kimondani. Hogyan lehet folytatni ezt a rosszul elkezdett témát? Legtöbbször nincs elég ige-ismeretünk ahhoz, hogy mint Pál tette Athénban, az istenségről szóló témáról Jézus Krisztushoz kanyarodjunk.

Más vallású barátainknak bizonyságtételünkben nem Istenről, hanem az Úr Jézusról kellene beszélnünk, golgotai áldozatáról és keresztjéről. Akkor nem kerülnénk ilyen csapdába. Lehet, hogy a barátod otthagy, mert arról nem tud vitatkozni, amikor arról beszélsz, hogy Jézus az életét adta őérte is, s hogy aki hisz Őbenne, az fog üdvözülni, az fogja meglátni Istent. De lehet, hogy elfogadja.

Nagyon fontos, hogy tudjuk, hogy ki az, aki azt mondta, hogy *nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket.*

Mire kaptuk az elhívást?

Jézus Krisztus nem csak elhívott, hanem feladatot is adott: arra rendelt, hogy elmenjünk és gyümölcsöt teremjünk. **Elhívatásunk: gyümölcstermés.** Maradandó gyümölcsöt vár, kér tőlünk, s e gyümölcstermésben segít is, ha kérjük.

A gyümölcsre nem a fának / szőlőtőnek van szüksége. Valaki más fogyasztja majd el azt. A szőlővessző nem erőlködik, és nem is szenved, miközben szőlőt terem. Természete a gyümölcstermés. **Krisztus tanítványainak is természetükké lehet a gyümölcstermés. Elhívatásunk erre szól.** Gyümölcstermésre rendelt.

Milyen gyümölcsöt teremhet, s kell teremjen Krisztus tanítványa?

Milyen az a maradandó gyümölcs, amit vár tőlünk a Mester? Olyan gyümölcsöt, ami élvezhető, mások életét elősegíti, ami mások számára az életet jelentheti. A nőtestvérek szolgálata során elég sok érett, élvezhető gyümölcsöt, életet munkáló példát, szolgálatot láthattunk-hallhattunk.

Hadd idézzek a 100 éves *Kish Etelka* testvérnő leveléből, melyben többek között így ösztönözte a fiatalabb nőtestvéreket a gyümölcstermésre:

- Tanítani tudsz? Taníts a gyermekeknek történeteket az Úr Jézusról! / - Van hangod? Énekelj Isten dicsőségéről! / - Főzz egy tányérral több húslevest egy betegnek, vagy / - támogass anyagilag missziós ügyeket!

Ízes gyümölcsök ezek is.

A tanítvány legértékesebb, maradandó gyümölcse pedig az, ha valakit a Mesteréhez, Jézus Krisztushoz vezet. Az ének, amit legutóbb énekeltünk, annyira fontosnak tartja a lélekmentést, hogy azt állítja – anélkül üres kézzel és gyümölcs nélkül jelenünk majd meg Isten előtt. Nem ez az egyetlen gyümölcs, de talán a legfontosabb. Hiszen **a kárhozattól menekül meg, akit Jézus Krisztushoz vezetünk.** Ahhoz, aki élete árán váltotta meg őket.

Érlelődjenek a gyümölcseink!

Ha az elhívatásunk a gyümölcstermés, akkor tegyünk meg mindent azért, hogy ezt betöltve maradandó gyümölcsök érlelődjenek életünk, szavaink, cselekedeteink nyomán!

Emlékezz az énekre: *Üres kézzel menjek-é el?*! Lehet, hogy kívülről is ismered a szövegét. Jó lenne komolyan venni, amit énekeltünk! Voltál-e eszköz Isten kezében, hogy valaki megismerje a Megváltó Jézus Krisztust? Mentettél-e már lelkeket? Vagy üres kézzel fogsz elé állni?

Aki kiválasztott téged (nem csak engem, nem csak a lelkipásztorokat) **gyümölcstermést vár tőled is! Erre hívott el.** Apró, másoknak örömöt okozó, másokat segítő cselekedeteket, de leginkább azt, hogy az Úr Jézushoz vezess másokat. Ez a legértékesebb és legédesebb gyümölcs. Vannak ilyen gyümölcseid? Légy eszköz gyermekeid, szüleid, barátaid, ismerőseid megtérésében! Ne az egész világot akard Jézushoz vezetni, hanem csak azokat, akik közel vannak hozzád, akik figyelnek, hallgatnak rád! Nekik tégy bizonyságot Jézus Krisztusról, arról, Aki élete árán mentett meg téged is, s tette értelmessé az életedet. Figyelni fognak rád, s érlelődni fog máris egy gyümölcs. Ez az elhívatásunk, küldetésünk.

Könyörögj te is velem együtt: *Uram, nem akarok üres kézzel állni majd előtted! Segíts, hogy legalább egy lelket hozzád tudjak vezetni még ebben az évben! Ámen.*

Herjeczki Géza

Elhangzott Rámában, pénteken

Üres kézzel menjek-é el,

S álljak úgy az Úr előtt?
Egy lelket se hozzak-é el,
S gyümölcs nélkül nézzem Őt?
Kar: Üres kézzel menjek-é el,
S álljak úgy az Úr előtt?
Egy lelket se hozzak-é el,
S gyümölcs nélkül nézzem Őt?
... *(HH 539 / 743)*

folytatás a 2. oldalról

kanadai zászlót (*Jurás Pali bácsit* ennél az aktusnál is hiányoltuk, s itt is jobbulást kívánunk neki).

A szombat délutánból néhány órát hagyományosan három alszövetség gyűléseire fordítunk: a *Lelkipásztor Szövetség Kulcsár Sándor* tiszteletbeli elnök vezetésével, a *Férfiszövetség Huli Sándor* elnökletével, és a *Nőszövetség Herjeczki Éva* elnök vezetésével tartotta meg éves alkalmát.

A vacsora utáni istentisztelet a *fiatalok estje* volt – telt imaházzal. A tisztelet után a *tábortűz* körül énekeltünk – ezúttal nem olyan hosszú ideig (szúnyoginvázió), de jó kedvvel és örömmel, *Fűr Béla és Mikó Tibor,* s később néhány fiatal hangszeres kíséretében.

Vasárnap délelőtt amíg a felnőttek imaórán vettek részt, a fiataloknak a tábori harang melletti téren, a gyermekeknek pedig az étkezőben hangzott a nekik szóló evangélium. Az *úrvacsorai* asztal is megterült ezen a délelőttön.

A *közös fénykép* is elkészült – az imaház előtt, a fák alatt, ahol az átszűrődő napsugarak általában lehetetlenné teszik a jó-minőségű fénykép készítését. (Azért amit csak lehetett, kihoztak belőle nyomdászaink: *Kulcsár Ibolya és István*. Köszönjük!)

Egy nagyszerű ebéd után a szokásos *Kanada-USA futball mérkőzés* következett, ami a kanadaiak 3:2-es győzelmével végződött. Gratulálunk a vendéglátó csapatnak.

Az esti istentisztelet a *férfiszövetség estje* volt – sok énekkel, verssel, majd igehirdetéssel.

A közgyűlés és a konferencia főtémája a GYÜMÖLCSTERMŐ TANÍTVÁNYSÉG volt. A téma az igehirdetések során bomlott ki előttünk. A János evangéliuma 15-dik része csodálatos példázatának magyarázata ilyen sorrendben került elénk:

Elhívatásunk: gyümölcstermés (Jn 15,16. *Herjeczki Géza*, péntek); **A gyümölcstermés feltétele: lelki tisztaság** (Jn 15, 1-3. *Szabó István*, szombat reggel); **egy másik feltétel: Krisztusban maradni** (Jn 15,4-6. *Kulcsár Attila,* szombat este); **A gyümölcstermés útja/módja: szeretet** (Jn 15,13. *Püsök Dániel,* szombat dél – egyúttal megemlékezés elhunyt szeretteinkről is), (Jn 15,9-15. *Gergely István*, vasárnap délelőtt); **Szeretetünk bizonyítéka: engedelmesség** (Jn 15,10. *Huli Sándor és Balla Zsigmond,* vasárnap reggel); **A gyümölcstermés jutalma, következménye: imameghallgatás, tanítványság, öröm** (Jn 15,7.8.11. *Kulcsár Sándor,* vasárnap este).

Képszöveg: Zászlók a tábor kapujánál / a fúvószenekar egyik fele a karmesterükkel / az elnökség tagjai a 112. Közgyűlésen / úrvacsorázik a gyülekezet

Hétfőn, reggeli után a táborozók nagy részével együtt mi is útra keltünk. Persze előtte elköszöntünk a régen látott barátoktól, testvérektől, s a táborban maradóktól – a máris kezdődő gyermektáborozás vezetőitől, munkatársaitól. Természetesen *Püsök Dánieltől,* a házigazda-lelkipásztortól, s a táborvezető *Balla Sándor* testvértől.

Áldásos táborozásunk volt. Jó volt együtt lenni. Köszönjük a konyhán dolgozó testvéreknek a sok fáradságot, a finom ételeket! *Csővári Pálnak és Zsófiának,* az előző héten szakácskodó *Juhász Sándornak és Zsófiának*, a gyerekhéten szakácskodó *Bákai Istvánnak és Olgának*, a két héten át folyamatosan segítő *Torma Irénkének*, és az anyagbeszerző és mindenes (pl. kenyérsütő) *Mikó Tibornak és Ildikónak*; nélkülük ki sem bírtuk volna a táborozást. Köszönjük *Tamás Magdi* fáradozását, gond(nok) oskodását. És köszönjük a sok önkéntesen, gyülekezetenként összefogva segítségüket ajánló testvérnők és testvérek szolgálatát.

Ha az Úr megengedi, jövőre újra eljövünk!

A közgyűlés hivatalos részére szombat délelőtt került sor.

Az előre meghatározott, kinyomtatott programot elfogadta a közgyűlés, s aszerint haladt előre az *amerikai magyar baptista missziót* irányító és végző testvériség munkája. Mintegy negyven testvér tartotta annyira fontosnak ezt a szolgálatot, hogy a délelőttöt a kápolnában töltötte, s nem a tó partján.

Áhítattal kezdtünk. A buzdítást követő egyenkénti imádságok és ének után az elnök testvér irányításával megkezdtük és el is végeztük az Úrtól kapott megbízatásunkat. Konvenciós jegyzőnek *Mikó Tibor* testvért választottuk.

Az elnökség tagjai megtartották *jelentéseiket,* melyeket a közgyűlés megfontolás, és néhány kérdés megbeszélése után kivétel nélkül elfogadott. A pénztáros testvér jelentését a jövő évi költségvetés/budget ismertetése és elfogadása követte. Az utolsó jelentés az Evangéliumi Hírnök szerkesztőjének és lapkezelőjének a jelentése volt. Ezután az elnök testvér összefoglalta és a közgyűlés elé tárta a tárgyalások során hozott *határozati javaslatokat,* melyeket a közgyűlés testvérisége szavazatával elfogadott.

A közgyűlésünk hivatalos ülését *áhítattal* zártuk.

A közgyűlésen elhangzott jelentéseket az *Evangéliumi Hírnökben* is közöljük.

Herjeczki Géza

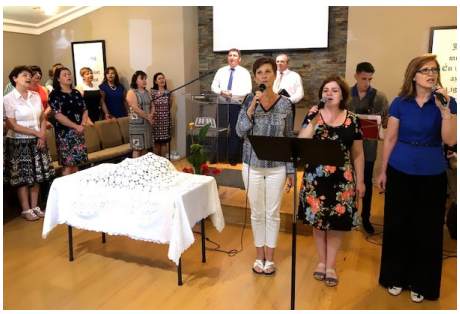

A fiatalok vasárnap délelőtti bibliaóráját Juhász Róbert vezeti / torontói dicsőítő csoport vezeti a közös éneket / a gyermekek szolgálata / vendégek az asztalok körül: közelről, távolról, Európából is / énekelni jó.

GYÜMÖLCSTERMŐ ÉLET

Istenünk nem öncélú életre teremtett minket, mint ahogy gyümölcsfát sem dísznövényként ültetünk, ami ugyan a szemnek gyönyörködtető, de gyümölcsei nincsenek. Az élet ajándékával együtt feladatot, küldetést is kaptunk. A gyümölcstermést.

Jézus az igazi szőlőtő példázatával világossá teszi ezt: *„Én rendeltelek titeket, hogy elmenjetek és gyümölcsöt teremjetek.”* (Jn 15,16)

Beszél az Atya, közte és az ember közötti kapcsolatról. Az igazi szőlőtő azt jelenti, hogy Ő a mi számunkra az éltető forrás. Gyümölcsöt teremni csak úgy tudunk, ha szerves kapcsolatban vagyunk vele. Jézusban elrejtett az életünk. Belőle élünk. *„Miképpen a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, hanem ha a szőlőtőkén marad: akképpen ti sem, hanem ha énbennem maradtok.”* (Jn 15,16)

Honnan derül ki, hogy Őbenne vagyunk? A gyümölcseinkről. *„... mert gyümölcséről ismerik meg a fát...”* (Mt 12,33)

Magától nem terem a szőlővessző. Ő munkálja ki bennünk a gyümölcstermés képességét, ha benne maradunk. A sok gyümölcsöt is.

Milyen a mi életünk? Olyan szőlővessző élet, ami gyümölcsöt terem, vagy olyan meddő ág, amin csak levelek vannak, mint a terméketlen fügefán? Érlel-e másokat felüdítő, másoknak örömöt adó, az Atyáról bizonyságot tevő gyümölcsöket, mert különben nemcsak terméketlen, hanem értéktelen is.

A Lélek gyümölcseit, amiről a Galácia levélben olvasunk – *„...szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség...”* (Gal 5,22) – csak úgy tudjuk teremni, ha az termi bennünk, akiben mindez megvan. Maga Jézus Krisztus.

Kívánom, hogy életünk ilyen gyümölcsökben bővölködő szőlőtőke élet legyen abban a környezetben, ahová helyezett bennünket Istenünk!

Áldás legyen és Őrá mutasson, az igazi szőlőtőre!

Herjeczki Éva

Az Észak Amerikai Magyar Baptista NŐSZÖVETSÉG a 105-dik közgyűlését tartotta meg ezen a hétvégén.

Két részből áll a nőtestvérek éves alkalma: a közgyűlés (szombat délután került rá sor), és az ünnepi est (a péntek esti istentisztelet). Ez utóbbin mindannyian részt vettünk, akik a táborban voltunk, az előzőn természetesen csak a nőtestvérek. Közülük is azok, akik a helyi gyülekezetükben is aktívan vég-

zik a nőtestvérek különleges, vagy éppen hétköznapi, praktikus szolgálatát. A Nőszövetség a választott tisztségviselői által egy kicsit összefogja, figyelemmel kíséri, bátorítja, ha kell koordinálja a szolgálatukat. Egy kicsit hasonlít is a szervezeti fölépítésük a „nagy” szövetségéhez.

Jelenleg *Herjeczki Éva* az elnök, *Gergely Piroska* az alelnök, *Püsök Adina* a titkár és *Kovács Irén* a pénztáros. Az ünnepi estet és a közgyűlést is az elnök vezeti. A programot – mindkét alkalomra a rendszeresen elkészített bulletinük/program-füzetük tartalmazza. Most is azt lapozgatom, s annak segítségével emlékezem vissza az áldásos istentiszteleten elhangzott szolgálatokra.

Nem volt hiába való Herjeczki testvérnő szervező munkája - ezúttal is minden gyülekezet részéről elhangzott néhány szolgálat. Bizonyságtétel, vers, ének – mindannyian örömmel hallgattuk őket. Néhány fényképet itt is láthatunk a szolgálatokról, melyeket a facebook-on már korábban is hallhattunk-láthattunk. Nem csak a jelenlevők szolgáltak: a Nőszövetség legrégebbi, még ma is aktív munkása, *Kish Etelka* Palm Bay, Floridából küldte el bizonyságtételét – *Kulcsár Brigitta* olvasta fel. Figyelmükbe ajánlom a 100 éves testvérnő írását.

A **gyümölcstermés** volt mindkét alkalmuk központi gondolat. A bulletin eleje a *Lélek gyümölcseit* (Gal 5,22-23) idézi, az utolsó oldalon pedig az *„Üres kézzel menjek-é el”* kezdetű ének szövege olvasható. A programot, vagy a 105 éves Nőszövetség elnökeinek neveit olvasva (38 választási ciklus, 25 név), és a péntek esti szolgálataikra visszagondolva meg vagyok győződve arról, hogy nőtestvéreink nem üres kézzel állnak majd meg az Úr előtt.

Szövetségi és gyülekezeteinkben végzett szolgálataikat megköszönjük, nagyra értékeljük, s Urunk áldását kérjük életükre. ***HG***

Képszöveg: A két szövetségi elnök / a torontóiak, a chicagóiak és a clevelandiak éneke / pénztári beszámoló a Nőszövetség gyűlésén

Jelentkezés a Dél Keresztje alól

Újbóli jelentkezésem alkalmával szeretnék beszámolni a *Melbourne-i Magyar Baptista Gyülekezet* 50 éves jubileumáról, azonban egy szomorú hírt is meg kell osztanom olvasóinkkal.

50 éves jubileum és nemzeti hálanap

Isten iránti hálával a szívünkben gyülekeztünk május 26-a délelőtt az imaházban, hogy megünnepeljük gyülekezetünk megalakulásának 50 éves évfordulóját. A jeles alkalomra eljöttek a gyülekezet tagjain kívül meghívott vendégeink is, közelről és távolról egyaránt, így teljesen megtelt imaházunk. Külön örömet jelentett számunkra, hogy a Szövetség elnöke, *dr. Gergely István* new yorki lelkipásztor testvér feleségével, *Piroskával*, velünk ünnepelt. Testvéreink 8 napot töltöttek Melbourne-ben, a gyülekezet meghívásának téve eleget.

A jubileumi istentiszteleten jelen volt *Rev. Robert Hayman* területi lelkipásztor, a *Victoriai Baptista Unió* képviseletében. Angol nyelvű igeszolgálatát *Katona Lajos* testvér – a gyülekezet alapító lelkipásztorának fia – tolmácsolta számunkra.

A gyülekezetben korábban szolgáló lelkipásztorok közül *Nemes László* testvér, aki jelenleg Brisbane-ben él, köszöntötte a gyülekezetet. *Szlovák Tibor* lelkipásztor testvér Magyarországról nem tudott eljönni a jubileumra, ezért levélben küldte el köszöntőjét. Ugyancsak levélben köszöntötték a gyülekezetet az adelaide-i és brisbane-i magyar pünkösdista közösségek vezetői. A melbourne-i magyar konzulátus képviseletében *Világosi István* tiszteletbeli konzul szólt a gyülekezethez és átadta azt az elismerő oklevelet, melyet *dr. Kálmán László* vezető konzul az 50 éves jubileum alkalmából adományozott gyülekezetünknek "*a hit megtartásáért, a magyar nyelv ápolásáért és az ausztráliai magyar diaszpóra érdekében végzett szolgálatért.*"

A lelkipásztor-feleségek részéről *Gergely Piroska* üdvözölte a jubiláló gyülekezetet, *Nemes Katalin* pedig énekkel szolgált. A helybeli testvérek részéről *Nowak Rose* és *Balla Ferenc* mondtak alkalmi költeményeket, szolgáltak a vasárnapi iskolások, egy alkalmi énekcsoport, a fúvós együttes és az énekkar. A gyülekezet krónikáját *Horváth Ferenc* lelkipásztor ismertette, a fő igei szolgálatot pedig *Gergely István* lelkipásztor végezte 3 Móz 25,8-12 és Lk 4,14-20 alapján. Igehirdetésében hangsúlyozta, hogy jubileumi ünneplésünket jellemezze az Úrnak való engedelmesség, az emberek iránti megbocsátás (az adósság elengedése) és a Krisztusban nyert valódi szabadság.

A délelőtti istentiszteletet követően szeretetvendégségben gyakoroltuk tovább a testvéri közösséget, majd délután *hálaadó istentisztelet* keretében folytattuk az ünneplést. Ausztráliában május utolsó szombatján tartják a nemzeti hálanapot (National Day of Thanks), így mi is csatlakoztunk a hálaadók seregéhez a jubileumi ünnepen. Délután kevesebben voltunk, de sokkal családiasabb volt az összejövetel. Újabb vendégek is

szolgáltak közöttünk, *Daniel Ciortuz* román baptista lelkipásztor és *Dézsi Csaba* református lelkész. Az igehirdetést ez alkalommal is Gergely István lelkipásztor végezte, az 50. zsoltár alapján.

A Gergely és Horváth házaspár a hálaoltárnál

Hálásak vagyunk Istennek az elmúlt 50 évért, a megtartásért, kegyelméért amelyben részesítette és hordozta gyülekezetünket az elmúlt évtizedek során. Jó volt megállni az ötvenedik mérföldkőnél, visszatekinteni közösségünk múltbeli eseményeire és felemelni hálánkat a mindenható Isten elé. Szeretnénk most továbbindulni Isten vezetése alatt, Krisztust képviselve és hirdetve az evangéliumot, hogy még sok Istentől távol élő, elveszett ember ismerje meg az Urat és nyerhessen üdvösséget az Úr Jézus által.

Id. Horváth Ferenc temetése Nagyváradon

Megrendült a szívünk, de elfogadtuk Isten akaratát, amikor arról értesültünk, hogy édesapámat, *id. Horváth Ferenc* testvért, az Úr 85 éves korában, 2019. június 11-én, Nagyváradon elszólította e földi létből. Éppen a dubaji reptéren vártunk az átszállásra, hogy Budapestre utazhassunk, amikor értesültünk a szomorú hírről. Június 8-án, szombat reggel ugyanis édesapámat nagyon súlyos agyvérzés érte. Öntudatlan állapotban került a nagyváradi megyei kórház intenzív osztályára. Amikor ezt megtudtuk, igyekeztünk repülőjegyet vásárolni, hogy Nagyváradra utazhassunk abban a reményben, hátha még életben találjuk. A kórházban élt még három napot, amikor az örök hazába költözött. Néhány éve már betegeskedett, mégsem gondoltuk, hogy ilyen hirtelen szólítja el őt Isten e világból.

A temetési istentiszteletre január 15-én került sor a nagyváradi Rulikowski temető városi ravatalozójától. A jelenlévő családtagok, rokonok, ismerősök és gyülekezeti tagok számára *Borzási Pál* Zoltán magyarlónai lelkipásztor hirdette a vigasztalás igéit Jel 21,1-5 alapján a mennyei Jeruzsálemről, melyet Isten készít az Őt szeretők számára. Az igehirdetést követően a nekrológot *Budai Lajos Dániel* nagyváradi lelkipásztor olvasta fel. A gyászistentiszteleten a nagyváradi 1-es számú gyülekezet énekcsoportja énekelt alkalomhoz illő énekeket. A nyitott sírnál *Borzási István* krasznai lelkipásztor hirdette Isten igéjét, a hantoláskor énekelt az énekcsoport, valamint *Székely András* trombitán előadta a *Ha az út végéhez érkezem* című éneket.

Id. Horváth Ferenc rövid életrajza

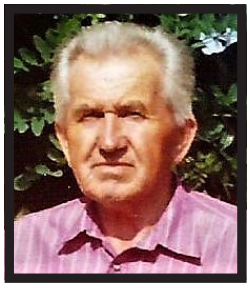

Id. Horváth Ferenc a Bihar megyei Gyantán született 1934. január 17-én, idősebb *Horváth Lajos és Eszter* második gyermekeként. Bátyja, *Lajos*, három évvel volt idősebb, és az elmúlt évben fejezte be földi pályafutását és költözött el az Úrhoz.

A család Ferenc születése után néhány évvel, a Bihar megyei *Árpádra* költözött, mivel az édesapa, Lajos, onnan származott. Id. Horváth Ferenc az általános iskolát Árpádon végezte, illetve segített szüleinek a ház körüli és a mezőgazdasági munkákban. Gyermek- és ifjúkori éveire hatással volt az árpádi baptista gyülekezet, melyhez a család tartozott. A katonai szolgálatot munkaszolgálatosként Temesváron töltötte, ahol alkalma volt kitanulni az ácsmesterséget.

1967. december 16-án házasságot kötött a szilágyippi *Kása Irmával,* akivel Nagyváradon telepedett le. Házasságukat Isten egy fiúgyermekkel, *Ferenccel* áldotta meg. Feleségével 51 és fél évet élt boldog házasságban, a jó Isten kegyelméből.

1969. augusztus 31-én részesült újszövetségi bemerítésben, *Megyesi József* lelkipásztor által. A nagyváradi 1-es számú magyar baptista gyülekezet hűséges tagja volt egészen haláláig. Rendszeresen látogatta az istentiszteleteket, amíg egészségi állapota és előrehaladott életkora megengedte. Alázatos, szerény, bibliaolvasó, hívő ember volt.

Id. Horváth Ferenc a polgári életben a nagyváradi ipari építkezési vállalatnál dolgozott ácsmesterként, 1990 decemberében bekövetkezett nyugdíjazásáig. Mellette hétvégenként idős szüleinek segített Árpádon a háztáji és mezőgazdasági munkák elvégzésében. Szorgalmas, munkás emberként, örömmel segítette idős szüleit és gondozta el őket öreg napjaikban, családja segítségével.

2000 májusának végén féloldali bénulás érte. Három hetes kórházi kezelés következtében, fokozatosan felépült. Istentől kapott még 19 évet földi életéhez. Felépülését követően, különböző egészségi problémákkal kellett szembesülnie. Az utóbbi három évben egészségi állapota meggyengült, több alkalommal esett át kisebb-nagyobb műtéten. Június 8-án súlyos agyvérzést követően, öntudatlan állapotban szállították kórházba, ahol június 11-én este befejezte földi pályafutását és a mennyei otthonba költözött.

Id. Horváth Ferenc testvért gyászolják: felesége, *Irma*; fia, *Ferenc*; menye, *Ildikó*; unokája, *Ádám*; rokonai, ismerősei, és a nagyváradi magyar baptista gyülekezet testvérisége. A viszontlátás reményével, emlékét szívünkben megőrizzük.

Horváth Ferenc, lelkipásztor

A jubiláló melbourne-i gyülekezet

Letter from ETHEL P. KISH

June 27, 2019.

My special greetings to you all. I am with you in thought and prayers. I trust you will receive a special blessing.

The theme chosen for this year's conference is *'A Fruitful Life'*. It is a good one. A Challenge.

Much can be said about how to achieve a fruitful life. In the business world it is called Input to have Output. The same principle applies to a Christian in a Christian world. If you want to have a blessed and happy life, you must have INPUT. God expects this from us.

What and how do we accomplish this?

He will guide us and He did. Jesus gave His all for us, He gave His life. Thus He expects something from us. What and how, He will reveal it to me. He will do the same for you.

- *If you can teach, then teach the little children the stories of Jesus.* They are so eager to hear them and will remember them all of their lives. Today, there are many visual aids available to help. During my time, flanellograph was popular. The children will remember those stories from the Bible.

- *If you have a singing voice, sing to the Glory of God.* Join the church choir. What a Blessing to hear a good choir number at a worship service. I did my share. Beginning in Sunday School, then Youth and Senior choir. Not because my voice was so exceptional, but because I loved to sing. Each hymn had a message in song that reached the heart and soul of the Listener. Many souls have been led to Christ through a message in a song. You may think or Say "I can't sing, I'm a monotone... Okay.'

- *You can learn to play an instrument,* join a church band even if all you can do is beat a drum. Drummers are needed too. I played the French Horn in my church band for many years.

- If none of the above appeal to you, or you are too busy taking care of your family, wonderful. *Bake an extra cake or cook a little more food to share with a sick friend, or a young mother* who is stressed out taking care of her little ones. One of my joys was taking a tray of food to the sick elderly. The Hungarian soup "húsleves" was well known, welcomed and loved everywhere.

- *A telephone call or help with grocery shopping and delivering medication* is another way to serve. Even a teenager can help with some of the above, to care about one another. "Love thy neighbor as thyself."

- *Another way to serve with the Lord's work is to support it financially.* God loves a Cheerful Giver. This is Input so that you will have Output available to help the needy people who live in your Birth-land or your Homeland. The poor will always be with you.

I worked and supported the Bethesda Home for many years taking care of the elderly. Now, I am an elderly. During the Great Depression for fund raisers, suppers and bazaars were popular. The big fund raiser that saved the *Old People's Home in Michigan* from closing was held at the Holton Avenue Hungarian Baptist Church in Cleveland. The local farmers (members of the church) donated the food, the ladies cooked it and the wonderful large brass band attracted the people to the big event. Other Hungarian Baptist churches supplied the handmade bazaar items, "csiga noodles" and pastry. Churches supplied the bazaar items. I remember that big event. It worked. The Home was able to continue operating. God is so good. He provides our daily needs.

In Bridgeport at the Silliman Baptist Church we had a group of younger ladies who were greatly interested in Missions. They brought their portable sewing machines to church and hummed away at making hospital gowns, hospital pads, baby garments and blankets, and quilt squares, plus providing school supplies for Foreign Mission Stations. It was such a joy working on those projects.

- We have our Home Mission projects too. **Get involved. You will be blessed.**

There are many more ways to serve our Lord. I only mentioned a few. You may say what I mentioned is easy for some of you, but I can't. Okay. I can accept that, but I cannot accept the fact that you can't pray for the Lord's projects and for those who are working on them. I hope you will.

God has blessed me with a long life - 100 years plus. Even in so-called retirement I am busy. He blessed me with good memory or recall and many depend on it. My life has been a wonderful and happy journey. Wonderful because I accepted the challenge to serve my Lord anyway I can.

You, too, can have a happy fruitful life if you dedicate your life to serve Him — that is the Input. I pray that you will do so. He will give you the Output, the blessings of a Happy, Fruitful Life.

God Bless You All.
Ethel Petre Kish, Kish Ernőné

AT THE CAMP AFTER 25 YEARS

It has been over 25 years since we have been to the Hungarian Baptist Camp. It seems like such a long time ago, but when we arrived at the camp this year, in many ways it seemed like just yesterday. We also had our youngest son Joshua with us. He was very young the last time he was here, so it was exciting to tell him all about our memories. My parents owned a cottage just down the road and we came to the camp every year. I don't remember a year that we were not there. My father helped build the church building one year while we were on vacation. The same is true for my husband Kornel. His parents had a cottage on the camp property and they were all very active at the camp. They were always there cutting grass, cooking in the kitchen, and doing repairs. My father-in-law built the dock that is still at the camp today. After we got married, Kornel and I continued to go to the camp every year until we moved to Michigan in 1992. Later we moved to Florida, which made it very difficult for us to continue going to the camp.

The extended Kuti Family at the Camp

This year we realized that it has been too long and decided to be there for the conference. When we arrived on Sunday morning, so many memories flooded our minds and hearts as we walked around the camp. So many things had changed, but it was still the same camp. Kornel's parent's cottage looked different, but it was still there. The same church building was there. Many of the cottages were the same, but some looked very different. The biggest change was definitely the dining room. It was so very different from the building that was there previously.

Just like many of the structures looked different, the same thing can be said for the people at the camp. There were so many new faces and people that we did not know; but what happiness it brought us to see so many young couples, teens, and children there enjoying the same camp that we had enjoyed for so many

years. What a joy it was though, when we saw the first familiar faces. Kornel's uncle and aunt walked toward us with smiles on their faces. They were so happy to see us. Slowly, we saw more and more people that we knew. Many of Kornel's relatives were there that we had not seen in years. There were also other people we knew from the Hungarian Baptist church in Toronto, including Kornel's best friend as a teen, Robert Csercsa. Then there were the families that we knew from the Hungarian Baptist Church in Detroit where I grew up, including the Herjeczki's, the Miko's, and the Fur family. It was just like old times.

It was so good to be able to attend the morning and evening services. Even though we may have a hard time now speaking Hungarian, we still understand everything. Finally, the highlight for Kornel was when he got to play guitar in the evening service. This was something that he had done every year at the camp, so he felt very blessed to be asked to play. After the evening service, a few people stayed to just play their instruments together. It started out with four people, but then slowly others

picked up their instruments and joined in. What joy I had listening to them play and I know that Kornel will cherish that time together.

Hopefully it will not be another 25 years until we go to the camp again. We both came home saying what a blessed time we had!

Margie Kuti

MISSIONARY FUND

The purpose: supporting the missionary initiatives of our young people. Donations from this fund will be allocated by the Missionary and Benevolence Board at its mid-year meetings. The written applications addressed to the MBB should state the goals and the duration of the mission trip, and should include a letter of support from the pastor of the applicant.

Contributions can be mailed to the Treasurer (address on page 2).

Do Christians and Muslims Worship the Same God?

Al Mohler

A statement made by a professor at a leading evangelical college has become a flashpoint in a controversy that really matters. In explaining why she intended to wear a traditional Muslim hijab over the holiday season in order to symbolize solidarity with her Muslim neighbors, **the professor asserted that Christians and Muslims worship the same God.**

Is this true?

The answer to that question depends upon a distinctly Christian and clearly biblical answer to yet another question: Can anyone truly worship the Father while rejecting the Son?

The Christian's answer to that question must follow the example of Christ. Jesus himself settled the question when he responded to Jewish leaders who confronted him after he had said *"I am the light of the world."* When they denied him, Jesus said, *"If you knew me, you would know my Father also"* (John 8:19). Later in that same chapter, Jesus used some of the strongest language of his earthly ministry in stating clearly that to deny him is to deny the Father.

Christians and Muslims do not worship the same God. Christians worship the triune God, *Father, Son, and Holy Spirit,* and no other god. We know the Father through the Son, and it is solely through Christ's atonement for sin that salvation has come. Salvation comes to those who confess with their lips that Jesus Christ is Lord and believe in their hearts that God has raised him from the dead (Romans 10:9). The New Testament leaves no margin for misunderstanding. **To deny the Son is to deny the Father.**

To affirm this truth is not to argue that non-Christians, our Muslim neighbors included, know nothing true about God or to deny that the three major monotheistic religions — Judaism, Christianity and Islam — share some major theological beliefs. All three religions affirm that there is only one God and that he has spoken to us by divine revelation. All three religions point to what each claims to be revealed scriptures. Historically, Jews and Christians and Muslims have affirmed many points of agreement on moral teachings. All three theological worldviews hold to a linear view of history, unlike many Asian worldviews that believe in a circular view of history.

And yet, when we look more closely, even these points of agreement begin to break down. *Christian trinitarianism is rejected by both Judaism and Islam.* **Muslims deny that Jesus Christ is the incarnate and eternal Son of God and go further to deny that God has a son.** Any reader of the New Testament knows that this was the major point of division between Christianity and Judaism. The central Christian claim that Jesus is Israel's promised Messiah and the divine Son become flesh led to the separation of the church and the synagogue as is revealed in the Book of Acts.

There is historical truth in the claim of "three Abrahamic religions" because Judaism, Christianity, and Islam all look to Abraham as a principal figure and model of faith. But this historical truth is far surpassed in importance by the fact that Jesus explicitly denied that salvation comes merely by being one of "Abraham's children" (John 8:39-59). He told the Jewish leaders who rejected him that their rejection revealed that they were not Abraham's true sons and that they did not truly know God.

Christians do not deny that Muslims know some true things about God. As a matter of fact, in Romans 1:19-20 Paul explains that **all people have some real knowledge of God by general revelation,** so that they are without excuse. Speaking at Mars Hill in Athens in Acts 17, Paul argued that even some of the Greeks' own philosophers and poets gave evidence of a rudimentary knowledge of God — but this was not a saving knowledge, and the Apostle was brokenhearted when he saw the Athenians at worship.

In making her claim that Christians and Muslims worship the same God, *the professor claimed the authority of Pope Francis, and since Vatican II the Roman Catholic Church* has become ever more explicit in its teaching that salvation can come without a conscious and explicit faith in Christ. This is simply not an option for evangelical Christians committed to the authority of Scripture alone and to the Gospel as defined in the New Testament.

Francis J. Beckwith, a leading Catholic apologist and philosopher, defended the claim that Muslims and Christians worship the same God. At one point, Beckwith argued that two people could have differing knowledge of Thomas Jefferson while knowing the same Thomas Jefferson as the third President of the United States. He continued: "In the same way, Abraham and Moses did not believe that God is a Trinity, but St. Augustine, St. Thomas Aquinas, and Billy Graham do. Does that mean that Augustine, Aquinas, and Graham do not worship the same God as Abraham and Moses? Again, of course not."

But this line of argument evades the entire structure of promise and fulfillment that links the Old Testament and the New Testament. Abraham and Moses could not have defined the

doctrine of the Trinity while they were on earth, but they believed that God would be faithful to all of his promises, and those promises were fulfilled only and fulfilled perfectly in Christ. And, going back to John 8:56-58, Jesus said: *"Your father Abraham rejoiced that he would see my day. He saw it and was glad ... Truly, truly, I say to you, before Abraham was, I am."*

Evangelical Christians understand that, theologically, there is a genetic link between Judaism and Christianity. That is why Christians must always be humbled by the fact that we have been grafted onto the promises first made to Israel. In terms of both history and theology, **there is no genetic link between Christianity and Islam. The Qur'an claims that to confess Jesus Christ as the divine Son and the second person of the Trinity is to commit blasphemy against Allah.**

Hard times come with hard questions, and our cultural context exerts enormous pressure on Christians to affirm common ground at the expense of theological differences. But **the cost of getting this question wrong is the loss of the Gospe**l. Christians affirm the image of God in every single human being and we must obey Christ as we love all people everywhere as our neighbor. **Love of neighbor also demands that we tell our neighbor the truth concerning Christ as the only way to truly know the Father.**

We must also understand that the most basic issue is the one Jesus answered with absolute clarity. One cannot deny the Son and truly worship the Father. There is no question that the Muslim is our neighbor, but **there is no way to remain faithful to Scripture and the gospel and then claim that Christians and Muslims worship the same God.**

ELNÖKI BESZÁMOLÓ

Ráma tábor, 2019. július 06.

Szeretettel köszöntöm közgyűlésünk résztvevőit, akik vették a fáradságot, és eljöttek, hogy együtt foglalkozzunk szövetségünk ügyeivel. Hálaadással emlékszem vissza tavalyi közgyűlésünkre, amely több tekintetben is jelentős volt. Szövetségünk 110. éves évfordulóját ünnepeltük, amelynek apropóján családi táborozást szerveztünk. Az ünnep egyik kiemelkedő pillanata volt Venice-i gyülekezet felvétele. Ugyanakkor tavalyi közgyűlésünk választási közgyűlés is volt, amikor egy három éves mandátumra megválasztottuk szövetségünk vezetőségét.

Az azóta eltelt időszakra visszatekintve a 126. Zsoltár szavai jutottak eszembe: *Hatalmasan cselekedett velünk az Úr, azért örvendezünk*. Isten sokféleképpen megáldotta közösségi életünket, ezt a napirenden lévő jelentések is igazolni fogják. Ami engem illet, a következő sorokban, három területre szeretném korlátozni beszámolómat, pontosabban, szövetségünk rendezvényeiről, képviseleti szolgálatomról, és szükségben lévő gyülekezeteinkről szeretnék szólni röviden.

I. Szövetségi rendezvények

Isten kegyelméből az elmúlt közgyűlési évben is testvéries légkörben folytatták szövetségünk vezető testületei a tanácskozásokat, szövetségünk ügyeinek rendezését. Félévi megbeszéléseinket újból videokonferencia formájában tartottuk. Hála Istennek, mind a végrehajtó, mind a missziós-bizottság gyűlése érvényes és eredményes volt.

A nagy távolságok ellenére, Isten kegyelméből az elmúlt évben is többféle rendezvényt szerveztünk (ifjúsági találkozók, női, lelkipásztori csendesnapok stb), ezeket a főtitkár testvér fogja részletesebben ismertetni. Én csak azt szeretném megjegyezni, hogy az jó dolog, ha ilyen rendezvényekre van igény. Azt jelenti, hogy szövetségünk gyülekezetei és tagjai kívánják a közösséget, illetve arról árulkodnak az ilyen jelek, hogy ebben a közösségben van élni akarás, ez pedig reménységet ad a jövőre nézve. A másik, amit itt megjegyeznék az az, hogy, Isten kegyelméből, csaknem minden közösségünkben szervezett rendezvényt szövetségünk anyagiakban is tudta támogatni. Ezt az Úrnak köszönjük elsősorban, de azoknak is, akik sáfárságukkal lehetővé tették ennek a generációnak, az ilyen rendezvények megszervezését.

II. Képviseleti szolgálatok

Az elnöki szolgálattal járó feladatok közül két eseményt szeretnék kiemelni, ahol szövetségünket képviselhettem az elmúlt közgyűlési évben:

1. MaBaVisz tanácsülés. Különleges esemény volt szövetségünk életében a Magyar Baptista Világszövetség tanácsülésének megtartása, amelyet először szerveztünk ebben az országban, március 15-17 között. A detroiti testvérek vállalták, hogy helyet adnak a tanácsülés megtartására, szeretettel és példásan gondoskodtak a programok megtartásáról és a vendégek ellátásáról. Áldozatkész szolgálatukat ezúton is köszönjük.

Minden tagszövetség képviseltette magát. Jó volt hallani a tagszövetségekben történő áldásokról, örömökről, illetve a kihívásokról és szükségekről. A tanács napirendjén több fontos téma is szerepelt, ezek közül csak hármat szeretnék megemlíteni. Amennyiben az alapító szövetségek fölvállalják, jónak láttuk, hogy a MaBaVisz támogatásával a Vajdaságban is alkalmazzunk egy misszió-munkást. A *Kornya Díj* kiosztásáról is szó esett, ha az Úr éltet a jövő tavasszal egy Magyarországon szolgáló testvért szeretnénk méltatni a díj kiosztásával. *A MaBaViT V.* amerikai megszervezéséről is beszéltünk, különböző javaslatok hangzottak el, de konkrét döntés még nem született ebben az ügyben. Kérem a testvéreket, hogy imádkozzanak szövetségünk vezető testületeiért, hogy a megfelelő időben, megfontolt és Isten akarta szerinti döntéseket tudjunk hozni ebben a kérdésben is.

Sűrű programunkba egy kis városnézés is belefért, péntek este pedig istentiszteleten lehettünk együtt a helyi gyülekezet tagjaival és látogatóival. Jó volt mindezekben Isten jelenlétét és áldását tapasztalni. A gyűlések befejezése után, vasárnapra (17), vendégeink, szövetségünk több gyülekezetébe eljutottak (Detroit, Cleveland, Torontó, New York, Chicago), ahol Isten igéjét hirdetve elősegítették lelki növekedésünket, és megerősítették közösségi kapcsolatainkat.

2. Melbourne. A helyi gyülekezet meghívására május 26-án feleségemmel együtt részt vettünk a Melbourne-i gyülekezet 50 éves jubileumán. A testvérek szépen megszervezték az ünnepi alkalmat, a helyi énekkar és az újonnan alakult zenekar szolgálata emelte az ünnep hangulatát. Sokan eljöttek, hogy együtt örüljenek az ünneplő gyülekezettel. A Magyar Konzulátus, Református Egyház és az egyik román baptista gyülekezet képviseltette magát az 50 éves évfordulón, a küldöttek szeretettel és áldáskívánásokkal köszöntötték az ünneplő gyülekezetet.

A gyülekezetről csak annyit említenék még, hogy ez az egyetlen magyar baptista gyülekezet Ausztráliában; 2001-óta a szövetségünkhöz tartozik. Jelenleg tagjai többnyire idős testvérek és testvérnők, akik aggódva gondolnak a jövőre és imádkoznak, hogy az Úr adjon új, fiatal tagokat a gyülekezetben. Imádkozzunk értük, illetve Horváth Ferenc lelkipásztor testvérért és családjáért, akik 2012-óta szolgálnak a gyülekezetben. Kérjük Istent, hogy adjon nekik testi-lelki erőt a szolgálatban, és szaporítsa az üdvözülendők számát Ausztráliában, a Melbourne-i Magyar Baptista Gyülekezetben is.

III. Szükségben lévő gyülekezetek

Gyülekezeteinkben Isten kegyelméből rendszeresen megtarthattuk istentiszteleteinket, közösségi programjainkat. Isten kegyelmének és a lelkipásztorok, illetve a helyi gyülekezetek vezetői hűséges szolgálatának köszönhetően, (lásd gyülekezeti beszámolók) sok áldásokban gazdag esemény történt szövetségünk minden gyülekezetében. Az idő szűke miatt nem fogom ezeket részletezni, inkább azt említeném meg, hogy a jelen pillanatban két gyülekezetben és egy misszióállomáson továbbra is megoldásra vár a lelkipásztori szolgálat kérdése.

a. Cleveland. A clevelandi testvérek már több mint másfél éve meghívták *Deák Zsolt* brassói lelkipásztort, de sajnos még mindig nem rendeződtek a hivatalos papírok, hogy családjával együtt Amerikába emigráljon, és mint lelkipásztor szolgáljon a Cleveland-i gyülekezetben. Továbbra is kitartóan imádkozunk, hogy az Úr legyen segítségül ennek az ügynek a megoldásában, *Kulcsár testvéréknek* pedig adjon testi és lelki erőt a vállalt szolgálatok folytatásában.

b. Chicago. Az elmúlt közgyűlésen arról számoltunk be, hogy a Chicago-i testvérek *Szenczy Sándor* testvér személyében látták a lelkipásztori szolgálat megoldását. Sajnos, tavaly novemberben Szenczy testvér súlyosan megbetegedett, és azóta nem tudja ellátni a lelkipásztori szolgálattal járó feladatokat. Szövetségünk lelkipásztorai továbbra is készségesek időnként látogatni a chicagoi testvéreket, de jó lenne, ha állandó jelleggel lelkipásztor lehetne közöttük. Továbbra is bátorítom a testvéreket, hogy kitartóan imádkozzunk Szenczy testvér felépüléséért, és azért is, hogy a chicagói gyülekezetnek és vezetőinek az Úr adjon erőt és bölcsességet a szolgálatok végzésében, a lelkipásztori szolgálat kérdésének megoldásában.

c. Kelowna. A Kelowna-i magyar közösség, bár nem része a szövetségünknek, az elmúlt években igyekeztünk segíteni a folyamatos lelki szolgálatok ellátásában. 2012. és 2015. között *Kulcsár Sándor* testvér és felesége szolgáltak közöttük, majd *Vass Gergely* lelkipásztor testvér Magyarországról folytatta a közösség lelki gondozását. Bár az elmúlt évben Vass testvér újabb megbízást kapott 3 évre, ez év elején közölte velünk, hogy családi okok miatt nem tudja tovább vállalni a szolgálatot. Kelowna-i testvéreink ismét szövetségünkhöz fordultak segítségért. Imádkozzunk, hogy ebben a kérdésben is az Úr adjon kegyelmet, rendeljen megfelelő munkatársat az ottani lelkészi szolgálat folytatására.

A gyülekezetekről szóló jelentésem végén azt szeretném megemlíteni még, hogy hálásak vagyunk, Istennek és a testvéreknek, hogy az elmúlt közgyűlési évben is többirányú segítséget nyújthattunk más szövetségben élő testvéreinknek. Minden helyi gyülekezeteknek vannak sajátos missziós projektjei, és hálásak vagyunk, hogy azokon kívül kétszer tarthattunk célgyűjtést szövetségünk gyülekezeteiben. Tavaly a hálaadó napi gyűjtést a *vajdasági* testvérek építkezéseire fordíthattuk, és örvendünk, hogy a testvérek nagylelkűen támogatták a meghirdetett célgyűjtést. Ebben az évben a pünkösdi gyűjtést a *temesvári* testvérek megsegítésére tettük, akik új imaházat építenek. Bár még nem tudjuk a pontos összeget, örvendünk, hogy ismét hozzá járulhattunk egy új magyar baptista gyülekezet építéséhez. Köszönöm a testvérek minden irányú támogatását, amit hittesvéreink és rászorultak részére örömmel és nagylelkűen tesznek. Isten jutalmazza mindenki áldozatát, és bátorítom a testvéreket kitartásra ebben a szolgálatban, tudva azt, hogy amit ilyen célra adunk, az olyan érték, amit soha nem veszítünk el.

Befejezésül, szeretném, megköszöni szövetségünk vezető testületeinek a pozitív hozzájárulást, és mindazt, amit közösségünk érdekében tettek az elmúlt közgyűlési évben. Jelentésem elején a 126. Zsoltárt idéztem. De nem csak a múlt miatt jutott eszembe ez a zsoltár. A gyümölcstermő életről fogunk hallani ezen a közgyűlésen. Erre nézve is ígéret van ebben a zsoltárban. *Aki vetőmagját sírva, emelve megy tova, az jő elő vigadozással, kévéit emelve.* Sokféle gyümölcsöt teremhet Krisztus követője, de a lelki gyümölcsök között talán a legédesebb és a legértékesebb az, amikor lelkeket mentünk meg Isten országa számára. Ezen a területen évek óta deficittel küzdünk. Bár vannak pozitív visszajelzések, különösen a fiatalok között, szeretnénk, ha sokkal nagyobb arányban történnének megtérések, és lennének bemerítések gyülekezeteinkben. Imádkozzunk, és tegyünk meg mindent ami rajtunk áll, hogy ama napon kévéinket emelve állhassunk az Úr elé.

Dr. Gergely István elnök

KESZKENŐBE KÖTÖTT KINCS (Lk 19 :20)

Ha valaki nem tett rosszat, ezzel még nem cselekedett semmi jót. A világot pedig nem a tétlenség, hanem a pozitív jó cselekvés viszi előre. A jó cselekedetek nem szereznek üdvösséget, de a jó cselekvését Isten beleszőtte, belekalkulálta országának építésébe ezen a földön.

Számtalan bibliai tanítás szól arról, hogy Isten reánk, emberekre és ezen túlmenően gyermekeire, értékeket bízott. Ilyen érték az egészségünk, az idő, amellyel rendelkezünk: képességeink, amelyekkel

a Teremtő felruházott; a család, a gyermek vagy gyermekek, akikkel megajándékozott: mind megannyi megbízatás. Reánk bízott kincs az Isten Igéje, az igében felismert igazságok. Hogy azokat továbbadjuk. A legnagyobb kincs az a megváltott élet, amit Jézus Krisztustól kaptunk. Egy életet mindenki kapott. És az az egy élet arra hivatott, hogy legalább még egy életet eredményezzen.

Magyar Baptisták Világszövetsége
Hungarian Baptist World Alliance

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: *dr. Gergely István* (Amerika)
Alelnökök: *Papp János* (Magyarország)
Pardi Félix (Erdély)
Főtitkár: *Durkó István* (Magyarország)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A *Magyar Baptisták Világszövetségébe* hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő test-véreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, *Papp János* elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Pardi Félix* elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *dr. Gergely István* elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nyúl Zoltán* és *Nagy Tibor* lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Dóczé Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nagy Csaba* lelkipásztorért és munkatársaiért.

A példázatbeli ember eljárása nagyon dicséretes lenne, ha azzal bízták volna meg, hogy a kapott kincset megőrizze. De a megbízatás az értékek kamatoztatására szólt. Az Úr azt akarja, hogy

kamatostól kapja vissza mindazt, amit tanítványainak és egyházának adott. A Szentírásban ezek a kifejezések: kamat, eredmény, termés vagy gyümölcs, nem egyszerűen a missziós feladatot jelentik, hanem a feladat teljesítés következtében létrejött eredményre is utalnak (megtérés, újjászületés).

Ezt az embert terhelte a tétlenség bűne. Márpedig *aki tudna jót cselekedni, de nem cselekszik, bűne az annak* (Jk 4:17). Terhelte a lustaság. *„Ne legyetek restek, hanem követői azoknak, akik hit és békességes tűrés által öröklik az ígéreteket."* (Zsid 6:12). De terhelte a hűtlenség bűne is. *"És ha a másén hívek nem voltatok, ki adja oda néktek, ami a tiétek?"* (Lk 16:12)

Az embernek korlátlan lehetőségei vannak, és soha nem látott jövő vár reá. De ez a földi élet számadás alá tartozik. Életünk jövendője összefüggésben van azzal, hogyan éltünk e jelenvaló világon. *Uram, taníts minket úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk!*

Herjeczki András (1919-1996)

Ady Endre:
IMÁDSÁG HÁBORÚ UTÁN

Uram, háborúból jövök én,
Mindennek vége, vége:
Békíts ki Magaddal s magammal,
Hiszen Te vagy a Béke.

Nézd: tüzes daganat a szívem
S nincs, ami nyugtot adjon.
Csókolj egy csókot a szívemre,
Hogy egy kicsit lohadjon.

Lecsukódtak bús, nagy szemeim
Számára a világnak,
Nincs már nekik látnivalójuk,
Csak Téged, Téged látnak.

Két rohanó lábam egykoron
Térdig gázolt a vérben
S most nézd, Uram, nincs nekem lábam,
Csak térdem van, csak térdem.

Nem harcolok és nem csókolok,
Elszáradt már az ajkam
S száraz karó a két karom már,
Uram, nézz végig rajtam.

Uram, láss meg Te is engemet,
Mindennek vége, vége.
Békíts ki Magaddal s magammal,
Hiszen Te vagy a Béke.
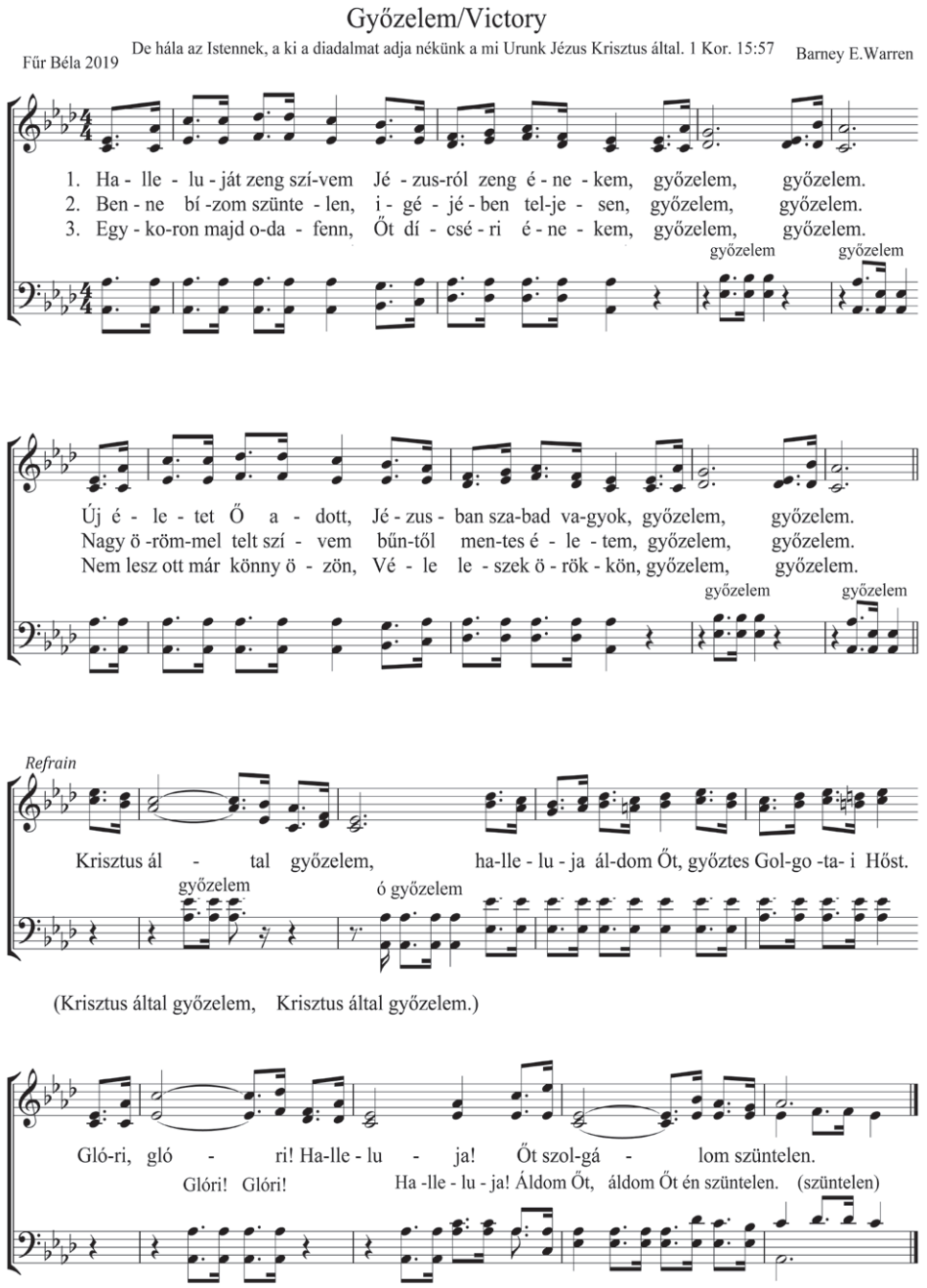
Száz éve halt meg *Ady Endre*